

عنوان مقاله:

بازشناسی مفاهیم، ابعاد و شاخص های سنجش کیفیت زندگی در برنامه ریزی شهری

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی شهرسازی، مدیریت شهری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

احسان شریف النسبی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، مرکز اصفهان

خلاصه مقاله:

از مهم ترین جریان های فکری که برنامه ریزی را تحت تأثیر خود قرار داد، مفهوم کیفیت زندگی شهری بوده است. این مفهوم لزوم توجه برنامه ریزی به در نظر گرفتن شاخص های اجتماعی، فرهنگی، زیبایی شناختی و... در فرایند توسعه شهری به منظور ارضای نیازهای مادی و معنوی شهروندان را ضروری و اجتناب ناپذیر کرده است. پژوهش حاضر سعی دارد با در نظر گرفتن روش علمی، ابعاد و مؤلفه های دخیل در امر کیفیت زندگی را شناسایی کند، تا با بررسی آن ها از پراکنده کاری و مطالعه موارد نامربوط و بی تأثیر پرهیز شده و از اتلاف منابع مالی و زمان جلوگیری گردد. این تحقیق نوعی تحقیق توصیفی - تحلیلی بوده و در گردآوری اطلاعات از روش تحقیق اسنادی، کتابخانه ای استفاده شده است. از جمع بندی بررسی مطالعات انجام شده پیرامون موضوع سنجش کیفیت زندگی شهری، می توان به این نتیجه رسید که سنجش کیفیت زندگی شهری تنها با استفاده یکی از دو دسته شاخص های عینی و شاخص های ذهنی نمی تواند تصویری روشن و منطبق بر واقعیت را برای برنامه ریزان شهری ترسیم کند و نادیده گرفتن هر یک از این دو دسته می تواند انحرافات بزرگی را در برنامه ریزی ها به وجود بیاورد. از این رو، با توجه به مجموعه نظریات و مطالعات انجام شده، به منظور اندازه گیری کیفیت زندگی شهری پنج شاخص اساسی زندگی شهری رضایتمندی از کیفیت محیطی، اجتماعی-فرهنگی، کالبدی، اقتصادی و مدیریت شهری پیشنهاد گردید که هر کدام حاوی متغیرهای بسیاری به منظور اندازه گیری و سنجش دقیق و کامل درجات کیفیت زندگی شهری است

کلمات کلیدی:

کیفیت، کیفیت زندگی، برنامه ریزی شهری، سنجش، شاخص

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/361944>

